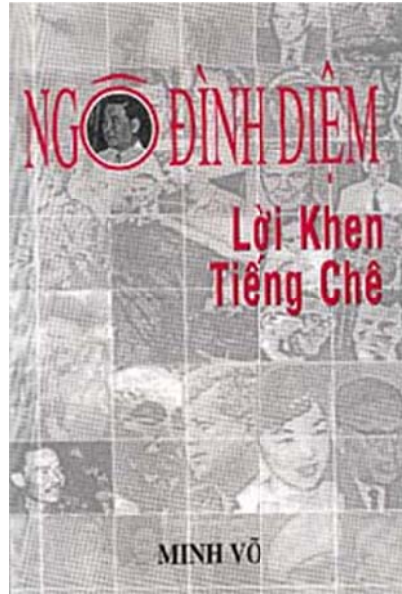


NGÔ ĐÌNH DIỆM: Lời Khen Tiếng Chê

*Người khen ta mà khen đúng là bạn ta
Kẻ chê ta mà chê đúng là thầy ta
Còn kẻ nịnh ta là thù địch ta vậy.
(Tuân Tử)*



THÔNG VỮ TÁI BẢN lần thứ 2

California, tháng 02 năm 2002

Lời cảm tạ của soạn giả:

Trân trọng gửi tới

- Các tác giả được trưng dẫn về những ý kiến và tư liệu giúp hình thành soạn phẩm.
- Các thân hữu gần xa về những đóng góp và hỗ trợ giúp hoàn thành soạn phẩm.

Minh Võ

Xuất bản tháng 5 năm 1998

Tái bản lần thứ nhất tháng 10 năm 1998

Tái bản lần thứ hai tháng 02, 2002.

Án phí: 16 Mỹ Kim (tại Mỹ và Canada)

20 Mỹ Kim (các nơi khác)

[Mua sách xin hỏi các tiệm sách địa phương.](#)

MỤC LỤC

[Đôi Lời của Soạn Giả nhân dịp tái bản lần thứ nhất](#)
[Lời Giới Thiệu của Giáo Sư Tôn Thất Thiện](#)
[Vài Dòng Cảm Nghĩ của Giáo Sư Nguyễn Ngọc Bích](#)
[Tâm Tình Gửi Ban Đọc Trong Giới Trẻ](#)

[Chương 1](#)

Bảo Đại: Ngô Đình Diệm nổi tiếng là thông minh liêm khiết.

[Chương 2](#)

Phan Bội Châu: Ông Ngô Đình Diệm là Chí sĩ, Vĩ nhân.

[Chương 3](#)

William E. Colby: Ngô Đình Diệm, nhà độc tài nhân từ.

[Chương 4](#)

Bùi Diễm: Ngô Đình Diệm là người chuyên quyền và là sự thất bại.

[Chương 5](#)

Cao Thế Dung: Tổng Thống Ngô Đình Diệm là người rất giàu tình cảm. Phải chăng ông cũng có người tình?

[Chương 6](#)

Trần Văn Đôn: "Tôi nghiệp ông Diệm là người ai cũng mưu phản: tướng lãnh của ông, người Mỹ và ngay cả chính em ruột ông"

[Chương 7](#)

Dwight D. Eisenhower: Ngô Đình Diệm, con người thần kỳ.

[Chương 8](#)

Bernard Fall: Ngô Đình Diệm giống Franco của Tây Ban Nha

[Chương 9](#)

Marguerite Higgins: Thanh thế của ông Diệm lẫy lừng như trong truyện cổ tích.

[Chương 10](#)

Lyndon Baines Johnson: Ngô Đình Diệm, Churchill của thập kỷ tại Á Châu.

[Chương 11](#)

Stanley Karnow: Ngô Đình Diệm, ông quan của Mỹ.

[Chương 12](#)

Nguyễn Cao Kỳ: Ông Diệm là người dễ bị lừa gạt lợi dụng.

[Chương 13](#)

Đỗ Mậu: (Đối với Đỗ Mậu ngàn trang sách của ông phải là ngàn lời nguyện rửa ông Diệm. Lỗi ông Diệm theo ông Đỗ Mậu tre toàn tỉnh Quảng Bình không ghi hết. Tội của ông Diệm, ông Đỗ Mậu cho rằng, nước sông Hương rửa không sạch...)

[Chương 14](#)

Dương Văn Minh: Diệm được kính trọng quá trong đám người đơn sơ chất phác dễ bị lừa, đặc biệt là người Công giáo và dân di cư.

[Chương 15](#)

John M. Newman: Ông Diệm quá tự tin vào khả năng vô địch của mình nên trở thành chuyên quyền và gia đình trị.

[Chương 16](#)

Richard Nixon: Tổng Thống Ngô Đình Diệm ví như tảng đá đình vòm.

[Chương 17](#)

Frederick Nolting: Ngô Đình Diệm là con người bướng bỉnh.

[Chương 18](#)

Arthur M. Schlesinger, Jr: Diệm là người hết sức câu nệ truyền thống. Ông ta thi hành một chính sách gia đình trị theo kiểu Đông Phương.

[Chương 19](#)

Neil Sheehan: Diệm là người xảo quyết, gian trá là tên phản-động cuồng nhiệt, muốn tái lập triều đại nhà Ngô.

[Chương 20](#)

Trương Như Tảng: Ngô Đình Diệm, một sự bí ẩn, một con người huyền bí.

[Chương 21](#)

Maxwell D. Taylor: Tổng Thống Ngô Đình Diệm ví như nắp hộp Pandora.

[Chương 22](#)

Hoàng Ngọc Thành: Dù có lỗi lầm gì đi nữa, Ngô Đình Diệm là người thực sự có thái độ quyết liệt trong việc bảo vệ chủ quyền của dân tộc Việt Nam.

[Chương 23](#)

Nguyễn Chánh Thi: Ngô Đình Diệm chỉ là một kẻ bất tài.

[Chương 24](#)

Đỗ Thọ: Lịch sử sẽ viết rằng Hoa Kỳ đã mượn tay tướng lãnh giết Tổng Thống Ngô Đình Diệm.... Mai hậu công lao của Tổng Thống Diệm to tát được người người ca tụng như Tổng Thống Lincoln của người Hoa Kỳ.

[Chương 25](#)

Phạm Kim Vinh: Ngô Đình Diệm còn vượt xa hơn cả Hồ Chí Minh.

[Chương 26](#)

Lời bàn chung

[Phụ lục – Sách báo trích dẫn](#)